

317.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 7 kwietnia 1923 r.

w sprawie przesyłania przesyłek pocztowych w torbach zamykanych dla adresatów zamieszkałych w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędu pocztowego.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Odbiorcy zamieszkali w zamiejscowym okręgu doręczeń, przez który przechodzą regularnie kursy pocztowe (ambulansowe, gościnicowe) mogą żądać, ażeby przynależny urząd pocztowy, włączony do tych kursów pocztowych, przysyłał i odbierał zwykłe przesyłki listowe (listy, kartki pocztowe, czasopisma, druki, próbki oraz zawiadomienia o nadeszłych przesyłkach i t. p.) w zamykanych torbach pocztowych za pośrednictwem tych kursów.

§ 2. Żądanie takie ma zgłosić interesowany w swoim przynależnym urzędzie ustnie lub pisemnie i dostarczyć urzędowi pocztowemu torbę do zamknięcia, względnie inny poręczny schowek, od którego jeden klucz ma znajdować się w urzędzie pocztowym, a drugi u interesowanej osoby.

§ 3. Prawo decyzji odnośnie otrzymywania i przesyłania poczty w torbie zamykanej przysługuje w każdym poszczególnym wypadku naczelnikowi urzędu pocztowego, względnie naczelnikowi przełożenia ambulansowego. Od decyzji odmownej może odwołać się interesowany do właściwej dyrekcji poczt i telegrafów.

Przy udzielaniu zezwoleń należy brać pod uwagę okoliczność, czy przesyłanie w ten sposób poczty nie wpłynie ujemnie na bieg połączeń pocztowych, lub też nie będzie połączone ze szkodą dla służby pocztowej. W razie poczynienia ujemnych spostrzeżeń może urząd pocztowy odwołać w każdym czasie udzielone zezwolenie bez podania powodów.

Z zasady przesyłanie poczty w torbach zamykanych ma się odbywać raz dziennie. Od powyższej zasady może nastąpić wyjątek w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie z tem atoli zastrzeżeniem, że przesyłanie kilkakrotnie dziennie, przesyłek w torbie zamykanej nie pociągnie za sobą ujemnych następstw.

§ 4. Oprócz właściciela torby mogą korzystać za jego zgodą także inne osoby z przesyłania i otrzymywania poczty w wspólnej torbie bez uiszczenia specjalnych należności, jeżeli osoby te pozostają z nim w wspólnym gospodarstwie domowym lub wspólnym warsztacie pracy i godzą się na taki sposób odbioru swoich przesyłek.

Osoby natomiast, które nie należą do wspólnego gospodarstwa domowego lub wspólnego warsztatu pracy właściciela torby, a chcą korzystać za jego

zgodą z przesyłania i otrzymywania poczty w wspólnej torbie, muszą każda z osobna uiścić przepisana należność taryfową.

§ 5. W piśmie zezwalającym na korzystanie z prawa otrzymywania i przesyłania przesyłek pocztowych w torbie zamykanej urząd pocztowy oznaczy dokładny czas i miejsce oddawania i odbioru torby przez konwój pocztowy i zarazem nadmieni, że w przepisany czas i miejsce ma jawić się interesowany, względnie wysłać posłańca po odbiór torby od konwojanta. Częściej powtarzające się niejawienie po odbiór torby może pociągnąć za sobą pozbawienie prawa korzystania z wymiany torby.

§ 6. Należność za jednorazową dzienną wymianę torby uiszcza interesowany zgóry za każdy miesiąc i bez względu na to, czy z prawa przesyłania przesyłek w torbie zaczął korzystać z początkiem miesiąca, czy też później. Jeżeli wymiana torby następuje częściej niż raz dziennie, należność tę pobiera się oddzielnie za każdą dzienną wymianę.

W razie odwołania udzielonego zezwolenia lub też zrzeczenia się przez adresata prawa korzystania z przesyłania i otrzymywania przesyłek pocztowych w torbie zamykanej, nie zwraca się adresatowi żadnych uiszczonych należności bez względu na termin, kiedy odwołanie nastąpiło, względnie kiedy zgłoszono zrzeczenie.

§ 7. Zarząd pocztowy nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności za zawartość znajdującą się w zamykanej torbie, ani też za następstwa wynikłe z powodu późnego doręczania, lub mylnego wydania torby.

W własnym interesie winni starać się interesowani odbierać osobiście torbę, względnie wysłać stałego posłańca, który byłby znany konwojowi pocztowemu.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1923 r. i obowiązuje wszystkie urzędy pocztowe w Polsce.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

Moszczyński